

Бджола не літає у поле по взяток.
Птахи одспівали. Осімі зійшли.
Труди, перелиті в добро і достаток,
Лягли короваем на щедрі столи.

На всьому якась особлива шляхетність.
Притишений ліс, урочиста ріка.
І ключ журавлиний пливе в безконечність,
І тиша над ним повисає щемка.

На пагорбі станеш, окинеш простори —
Яка широчінь, далина, висота!
Повітря прозоре, і небо — як море,
І кожна билина довкола — свята.

Це осінь. І осінь. І перші морози.
І листя прижухле роняють дуби.
І все проступає неначе крізь сльози:
Дивись і дивуйся, шануй і люби!